

Trenne

Delt wackra, och alle för Nöjsamma

Kjärelets=

W i s d r,

Den Första:

Är et Samtal emellan

Olle och Brita, I

Som de hållo på ången i Sommars,
 när de togo torrhö; angående at
 bygga et Hjonelag tilhopa.

Den Andra och Tredje:

Om Giftermåls

Dro och No,

Wid et wackert Bröllop, Korteligen
 betractat, af Twänne gästwuxne
 Grann-Drängar.

Alla Tre kunna sjungas under sina wanliga
 och wackra Melodier.

Wesle, tryckt hos Ernst Peter Sundqwist 1802.

För någon tid sedan det hände sig så: Att Olle
just träffa sin fåra, På ången, hon lysa
at råssa och slå, En bön han då mände bes-
gara Den som des innehåll weta rätt will, Han
måste här märka, och höra grant til, Ty wack-
kert är något at lära.

Olle.

God morgon min Flicka min Brita så fjär,
Er du här så binnid på ången, Uff! wiste du
huru jag fjär til dig är, Uff hade jag dig uti
sängen, Jag skulle dig kyssa och klappa så fjäckt,
Och samta så wacker som troß någon knekt,
Hwad icks dig jag rör på den strängen.

Brita.

Ä inte så hastigt ej eller så fort Kära Gåffe
hwart wil du ta wägen Med orden som jag at dig
hafwer försport, Hwad felas? hwi är du så trå-
gen at tala om kyssa, om klappa samta? Hwad
är wäl din mening och hwad wil du ha? Det
säg mig hwar nu så benågen.

Olle.

Min mening är riktig jag annat ej tror,
Min idaste Flicka och Gänsta, Med dig jag
tänker at bygga mitt bo, Låt mig icke länge
så wänta, Förr'n du är så gunstig och giswer
mig ja, Det wore för mig ohäffeliga bra, Rent
allwar min sagrafte Gänsta.

Brita.

Din mening och tanke kan wara god nog,
Och

Och annat så kan jag ej sinna, än at derpå så
lefer din hog Att du mig til Hustru kan winna
Men ténk likwäl efter och grunda fört på,
Hwad sku wi ta söda och uphåller så, Det är
något til at beståna.

Olle.

Ä fåra min Brita ory dig ej så hårdt, Om
hwad wi sku äta och dricka, Ty för war HERR-
re det faller ej swårt, Att of ju allsammans til-
licka, Om wi bara troget be honom detom,
Så är han wäl mot of så milder och from, Att
Brödsödan icke lär flicka.

Brita.

Det kan wäl så wara at GUD wil ge alt,
Hwad of kan tarswa och tryta, Men det har
han of och jämwäl befalt, Arbetet flitelig syta,
Ja bittida uppe och sent uti säng, Samt hålla
därtill både Piga och Dräng, Då winnas kan
något i grytan.

Olle.

Du talar helt rätt och om häl'an står bi,
Så sku wi ej sådant förglömma. Och hwarken
late eller tröge bli, Hwem skulle of därför be-
römma, Men snabba och flitiga wara min sann,
Som troß någon Öwinna och idoger Man Fast
froppen något skall ömma.

Brita.

Så bör det wara och så bör gå til, Om
något i huset skal finnas; Ty många de komma
som då hafwa wil, Hwar skal wäl alt tagas
och

och minnas, Tjenstfolket och Barnen om vi nå-
gra få Sla södas och klådas, utlagor också vil
wara, det måste man minnas.

Olle.

Min fjära du jag ber en gång än, Låt bli
at för sådant dig gruswa, Och med sådan lär
wänd snart igen, Jag får eliest ondt i min
lufwa, Tids nog på likt tänka när wi hwar-
ann få, Sej nu man först om jag ditt ja kan
ernå, Att gif mig ej forgen mina Dufwa.

Brita.

Till sådan en sak at gifwa frapt jag, Står icke
just hos mig allena; Den makten mände jag
icke än ha, Min Far och Mor kan det förme-
na, Du tala bestämt till dem först här om,
Och med deras swar till mig sedan kom, Helt
bättre wi ej då förena.

Olle.

Det vill jag det skal jag och göra med allt Jag
hoppas det lyckligt skal blifwa, Derpå jag också
will sätta min lit, Om de derpå handen mig
gifwa. Courasje nu wägar och wandrar jag sta,
Sen will jag snart komma som du mig omka,
Mit swar till at för dig beskifwa.

Brita för sig sjelf.

Nu Olle gick bort, men gif på hur det går
Så se hwad min Far och Mor swara, För min
del jag icke honom försmår, Fast han ej så rik
mände wara; Och skulle jag icke så honom till
Man

Man, Så kan wäl lyckan elskande en ann,
Der med har det fått ingen fara.

Olle.

Wipp lustigt nu är jag tillbaka igen Hos dig
min utkorade flicka, Jag har nu fått ja av
så dig till Wän, Af glädje mitt hjerta månd
picka, Jag wet du är hurtig du gifwer och ja,
Så måste det wara och så will jag ha, Så få
wi till Bröllops ej sticka.

Brita.

Hwad Fader och Moder min lofwat har dig
Der mot jag icke törs pruta, Men wilt dig
älska som du älskar mig, Och min hand i din
hand nu sluta, Du är nu min Wän och min
Olle så fjär Erowali mej om jag dig falster nu
är, Min trohet du alltid skal njuta.

Olle.

Stor tack och guslan min skönaste Mö för
handen och lofwen du gifwit, Med dig så will
jag lefwa och dö, Fast Prästen ej lysning än
skrifwit, Dock skal det snart ske, och vårt bröl-
lop skal stå En månad till, och si då heter wist
så: Af Ewenne, Et Hjerta nu blifwit.

Den detta nu skrifwit har sjelfwer och hört,
Det ena så wäl som det andra, Och alt för ro-
skull i pennan nu fördt, Derpå icke någon lär
klandra, Så godt som han funnat så har han
brudt till, Ungfolket god lycka man önska nu will,
Så länge i werlden de wandra.

Den

Den Andra:

Nä! Hwad fastigt bryderi råkar man då icke i, När man skal sitt hus tillaga, Och en ägta Måka laga? Gistas, Gistas, Största oro gistas.

Swärighet sia wisar då, Förr'n man kan besantskap få; Wänner, Råringar skola måla, Och förslaget genomhåla. Gistas ic.

Bli det allswars frieri, Detas folket i parti, Måsta delen illa dömma, Fast än någre wäl be dömma. Gistas, ic.

Han får ofta heta dum, Hon en fjolla, wäp ell' stum Alla lyten de updränka, Båd' på Ung Karl, Mö och Enka. Gistas, ic.

Allswarsam om en då är, Får han heta arg och twär; är han lustig blir han rofer, är han ung, straxt fallas rofer (gloper). Gistas ic.

Hwad för oro blir det ej, När som Eloris gifwer nej? Mången då sit sinne bräkar, At han uti yrslen råkar. Gistas, ic.

När man ändtlig gifter är, Möter oro, sorg, besvär: Ut i huset ofta selar något utaf alla delar. Gistas, ic.

Waggen börjar knarka jämt, Swifket ej är något slämt, Barnen ropa, skrifa, gråta, Drängar, Pigor illa låta. Gistas, ic.

Man

Mannen ofta blifwer vred, När i huset går på sned, Hustrun tör deras bli wärre, Wör dar Mannen ej för Herre. Gistas, ic.

Många i sitt Hjonelag, Slås och tråta natt och dag, Nu för det och nu för annat Swärja, at alt blir förbannat. Gistas, gistas, största oro gistas.

Den Tredje:

Lustigt är alt friert När man får et godt Parti. Huset man med nöje bygger At med Hustrun der bo trygger. Gistas, Gistas, Största nöje gistas.

Gjerna uti 14 år Jacob trålar, om han får Edla Rachel wid sin sida, Aftar ej hwad han måst lida. Gistas, ic.

Gud, som öfwer allting rår, Gidr at man wdl maka får, Fastän många mellan löpa, Gifwer målet at omstöpa. Gistas, ic.

Man ej aftar eller hör Det förtal som folket gör: ägta nöjen öfwerwäga Alt hwad Råringar ha at säga. Gistas, ic.

Tänk, i huset blir en wän, Som man älskar, och igen, Wördar samma Rårlefs-lagar, Så i frost, som warma dagar. Gistas, ic.

All olycka och besvär, Som gå huset tämlig när, Twå bäst bära och förtaga, Samt i bästa måtto laga. Gistas, ic.

Ingen

Ingen wänstap öfvergår ägta kärlek, när
den får. Uti tro och dygd sig tända, Blår den
aldrig taga ända. Gistas, 2c.

Ljusligt når en ägta sång Pryds med Elljor, som
en äng: Wackra Barn är större gästwa än
man Gud derför kan lofwa. Gistas, 2c.

Dygga Måka kring sin Pol, I sitt hus, de
som en Sol, Hon af hjertat alt wil frögda,
Hör at alla bli förnögda. Gistas, 2c.

Hör, wår Brudgum och wår Brud Detta
alt med frögdeljud Saka, och til alt ihopa,
Hjertlig nöjde, rent utropa: Gistas, gistas,
Sidersta nöje gistas.

Öfwer bägge tilsamman.

Wi då önske bägge två, At wårt wackra
Brudpar må Altid rena njien äga;
Och at alla kunna säga: Gistas, Gistas,
Sidersta nöje Gistas.